

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatalban

Béke-fuvalmak.

Pécs, 1897. július hó 29.

(*) Egyelőre megmenekedtünk a forradalomtól. Mert bizony ha a klotür-javaslatot beterjeszti vala a kormányelnök, ultima ratio-kép a parlamenti forradalom kitörése következett volna be. Hála a jó sorsnak, az a kormányelnök, akit soha sem tartott senki valami nagy lumen-nek, fölismerte a kelepécét, a melybe a Tiszáék ármánykodása bele akarta terelni s visszaretent azoknak a fegyvereknek a használatától, melyeknek hatását leginkább az amugy is lejáratott magyar parlamentarizmus érezte volna meg.

Mig tegnap a gyűlésteremben folytak a szónoklatok a meghosszabbítási javaslat ellen, azalatt a miniszteri szobában összejöttek a kormánypárt fő korifeusai és számot tevő egyéniségei és a kompromisszum felől alkudoztak. Most már abban a helyzetben vagyunk, hogy közölhetjük ama megállapodásokat, melyek mellett az egyesült ellenzék belementek a leszerelésbe. Ezek a pontozatok a következők: 1. Az obstrukciónak az ellenzék kezdeményezésére való megszüntetése. 2. A Ház elé terjesztett törvényjavaslatok letárgyalása. 3. Az ellenzék nem obstruálja az indemnityról és a provizoriumról szóló törvényjavaslatokat. 4. A kormány ezek ellenében hajlandó a 16. §-t megfelelően módosítani.

Lepsényi Miklós volt a teremben a

tegnapi ülés első szónoka s míg ő beszélt, az ellenzék egy mesteri sakkhuzást csinálva, letöröltette a fekete tábláról a feljegyzett szónokok hosszú sorozatát és engedte a vitát berekeszteni és gyors szavazással eldöntetni a kérdést, hogy mátol fogva a Ház d. u. 3 óráig tartsa üléseit.

Tette pedig ezt két okból. Először azért, hogy a vita gyors befejezésével is hajlandóságát mutassa a békére, másrészt pedig, hogy megakadályozza a kormány abbéli szándékának megvalósítását, hogy most, a vita végén, mikor már annyian hozzászóltak az egy órai meghosszabbításhoz, módosítvány alakjában indítványozza az üléseknek délután 5 óráig való megnyújtását.

Ha a kormány ezt netalán megkísértené, — mert azok a bizonyos kompromisszumos megállapodások csak a levegőben vannak — hát akkor azok a képviselők is, akik már fölszóltak e kérdésben, nem beszélhetnének többé. Ezt akadályozta meg az ellenzék a vita gyors befejezésével. Ha a kormány most akarná javasolni az öt óráig tartandó üléseket, akkor lehet a dolgot kezdeni elülről s ez lenne az igazi obstrukció. De hát a kormány békés hajlamait tekintve, az ellenzék az ország jól felfogott érdekében nem tette ugyan le a fegyvert, de elfogadta a fegyverszünetet s most nincs reá ok, hogy a cukor-javaslatot át ne ereszsze, hiszen abból augusztus 1-re úgy sem lehet törvény, amivel megmutatta az ellenzék, hogy még mindig

számottevő faktor az óriási többséggel szemben.

Az ellenzék diadala tehát így is teljes és tökéletes; mert dokumentálta ország, világ előtt, hogy Magyarországon a parlamenti abszolútizmus ez idő szerint nem megvalósítható; továbbá, hogy a sajtószabadságot semmiféle kormány és érdekszövetkezet nem tekintheti közprédának.

A Tisza-csoport azonban még mindig nem szüntette meg intriguáit; a felsülés, amely a dolgok hirtelen fordultával őket érte, nem hagyja őket nyugodni, hisz ők sokkal jobban örültek volna a késhegyig menő harcnak, háborúnak, hogy az uralkodó előtt reá mutathassanak Bánffy báró tehetetlenségére s a fiatal Tisza grófit ajánlhassák a felségnek, mint aki egyedül alkalmas a válságos helyzetből a kibontakozást megteremteni.

Az ország azonban örülhet a Tiszáék fölsülésének, inkább száz Bánffy b., mint egyetlen egy Tisza az ország kormányán. És hála a jó sorsnak, dacára a Tisza-klikk minden fondorkodásainak, az az egy bizonyos, hogy Bánffy b. után nem a Tiszakabinet uralkodása következik, bár Tisza István arra is hajlandó lett volna vállalkozni, amire ez idő szerint Bánffy bárón kívül egyetlenegy aktuális férfi sem, hogy megcsinálja a kiegyezést Ausztriával, az osztrák érdekek teljes kielégítésével.

Ugy látszik, ebbe még Bánffy b. sem mer belekezdeni, mert már nem is gondol a kiegyezési javaslatokra, megelégszik, ha

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Böske.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Vagy két hete, hogy éjszaka a mellék-szobából édes anyám keltegetett:

— Károly! Károly!

— Tessék? ki hív?

— Kelj fel kérlek, tűz van; igen erősen kongatnak, nézd meg fiam, közelében van-e tűzvész.

Rögtön kiugrottam ágyamból, rég szunynyadó tűzoltótermézetem egyszerre lobbott vetett. Hamarosan magamra kapkodtam ruhámat és indultam kifelé.

— Károly! — hangzék abból a szobából, melyben aludtam volt — jaj Istenem Károly, nagyon rosszul érzem magamat!

Ijedten siettem vissza. Szegény feleségem, halvány arccal halkan ismételte, hogy nagy betegnek érzi magát.

— Orvosért kell mennem ugy-e lelkem? — kérdém aggódva.

— Nem! — mondá feleségem — hanem a Madam-ért menj. Siess édesem, mert nagyon szenvedek.

— Vagy ugy!?! légy nyugodt édes lelkem, szaladok, repülök. — És valóban, rohantam ki ajtókon, kapun keresztül; ajtókat felzárva és utánam bezárva, lépcsőkön le és fel. Künn voltam az utcán. Reggeli három órát ütött a toronyóra.

Rohantam; tűz van, hol ég? a Madám hol lakik? ezek a kérdések foglalkoztattak az uton. Szemeim becsukódtak. Nem értem ma sem, hogy mikép lehetett, hogy mentemben aludtam; — igaz, hogy rövid ideig tartott: — mindazonáltal tény, hogy az utca végéig aludva haladtam. Azonban az országuton éghetett: a tűz komor, vörös viszfénye az utca végén egy emeletes ház tűzfalára verődött.

Kocsizőrej, a tűzoltók szerkocsijának tompa dübörgése, a már működő szivattyúk ütemes zaja, kürt és sipjel, aztán a tűz helyéhez rohanók lármája ütötte meg füleimet.

Mintha csak ez az ezerhangu láрма, ez a chaos ébresztett volna fel tökéletesen; — egyszeribe eszembe jutott a Madám lakása és rohantam hozzá. Otthon volt s majdem azonnal indultunk is vissza a lakásom felé.

Néhány, a tüztől visszatérő ismerősöm nagyokat nézett, hogy ilyen időben nőt kísérek, némelyek megálltak s utánunk néztek, mások meg jómulatást kívántak.

Engem aztán a konyhába internáltak, ahol aztán rettenetes sok szivarkát és irtóza-

tos mennyiségű fekete kávé puszitottam el. Álmos lettem mindennek dacára, fejem már-már a bólogatástól az asztalra nehezkedett . . . egyszerre hosszú, cérnavékony sivitás reszkettette meg a hajnali levegőt.

Felugrottam. Hah! ki, vagy mi volt ez? Csak nem? Berohanok a szobába, melyben szegény párom feküdt.

— Künn tágasabb! — és azzal tolt ki felé édes anyám.

— Széna vagy szalma? — kérdém tőle.

— Libal — felelte anyám mosolyogva könyein keresztül.

Tisztában voltam a helyzettel. Bizony leánykát hozhatott a gölya néni; mert ha fut hozott volna, édes anyám bizonyosan a libát himnemű jelzővel látta volna el.

A nap folyamán azután bemutatták a kis leánykát, akit kimondhatlan rossz kedvében találtam. Meghajlásomat és üdvözleteimet észre sem vette; ernyedetlen kintartással rémséges hangokat hallatott, sőt ha mindannyian hallgattunk, az *övé volt az utolsó szó.*

Kézzel-lábbal tiltakozott a bepólyázás ellen, mit igazán nem is lehetett zokon venni, tekintve az afrikai hőmérsékletet.

Midőn cukrosvízzel kínálták, megvetően mosolygott; ellenben midőn székfü theát adtak neki, megelégedését kedves rőfögéssel adta tudtunkra.

a provizorium, vagyis a mostani állapotok, a mostani kvótával igttattnak törvénybe, valószínűleg két évi hatálylyal. Bánffy bárót pedig még sem hiszszük oly túlnaivnak, hogy ő maga is elhiggye, hogy még két évig tudja magát fentartani a hatalom polcán.

Két esztendő nagy idő a mostani zürzavaros politikai helyzet közepette; sok minden történhetik ez alatt az idő alatt, mely megváltoztatja politikai környülállásunkat s Ausztriával való viszonyunkat, azzal az Ausztriával, melynek vagy a teljes szétbomlás, vagy az abszolútizmus között kell választania. Az idő minden esetre meghozza a kedvező körülményeket hazánkknak, a midőn más kaliberű államférfiura lesz szükségünk, mint Bánffy báró.

Most csak gratulálhatunk az ellenzéknek és a kormánypárt hazafias gondolkodású férfiainak, akikben nagyobb volt a hazaszeretet, mint az önzés és az önző érdekek szolgálata, s igyekeztek létrehozni a békét, amely talán meghozza számunkra a jó tanácsot s egymás kölcsönös becsülését s ha eljön a nagy nap, a kenyértörés ideje Ausztriával, — hát egy táborban fogja találni az egész nemzetet, annak egész képviselőházát a haza érdekében és üdvére.

Kiutott a kőműves-sztrájk.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1897. jul. 29.

A miről, már a vasárnapi építőmunkásgyűlésről írva, megemlékeztünk, hogy tudniillik az építőmunkások, — ha az egyezkedés *Schlauch* Imre építészszel és a többi építési vállalkozókkal is teljességében nem sikerül, a kőművesek a sztrájkra fognak szervezkedni, hamarabb megtörtént, mint gondoltuk.

Ma reggel *Schlauch* Imrének a Takarékpénztár palotájánál és a Sipőc-féle háznál dolgozó mintegy 200 munkása kimondta a sztrájkot. A helyett, hogy munkába álltak volna, csoportokba verődtek a Széchenyi-téren és kinyilatkoztatták, hogy mindaddig nem dolgoznak, míg követeléseik — helyzetük ja-

Másnap aztán, midőn fűrészelték, megnéztem. Pírulva félre fordította arcát; s dacára, hogy harmadrész profilban volt, mégis észrevettem, hogy szemérmesen lesütötte a szeméit.

Láttam hosszú fekete haját. Két napos gyermeknél ritka látvány.

Midőn megfűrészelték, meg is itatták; persze flaskóból, mert az édes anyja nem érez annyi fizikai erőt, hogy entejével dajkáljon.

Fintorgatott arccal szivta magába a tejet; de azért meg nem állt, míg üresre nem szivta az üveget.

— Derék munka! mondám hangosan. Zavartan lesüté szeméit és önkéntelen kiejtő a gummi emlőt cseppszájából; restelte dicséretemet.

Elővettem egy könyvet s olvastam. Egyszerre csak, mintha beszélni hallottam volna, halk gyermek hangon.

— Ah Istenem! de bánom, hogy megszülettem! Igazán nem voltam elég elővigyázattal. Hogyne? egy szerencsétlen napidijas leányának születtem; Fi donc!

Mily közönséges ruhát adtak reám! Semmi selyem, semmi atlasz, moire!

Aztán azok a gyerekek, a kikben ugy hiszem kedves, édes testvéreimet lehetek

vitását és biztosítását illetőleg — kielégítést nem nyernek.

A sztrájk híre rögtönösen elterjedt az egész városban. A piac népe körülfogta a munkásokat, a kiknek nagy csapata folyton sürgött-mozgott, hullámozott fel és alá s közben hangok hallatszottak, melyek a sztrájkot proklamálták.

— Nem dolgozunk, amíg nem biztosítanak bennünket!

— Le az akkordmunkával! El kell törülni az átalányt! Le a parthievezetőkkel!

— Nem hagyjuk magunkat kizsákmányoltatni, hogy a télen nyomorgjunk!

— Nem kell ide idegen munkás! Vagyunk elegenden! Egész csomó most is a munkanélküliek száma!

Ilyen és ehhez hasonló hangok emelkedtek mindenfelé és egy-két perc alatt egyetlen munkás sem volt látható a Takarékpénztár palotáján, meg a Sipőc-féle házon. Sőt a napszámos leányok és az inasok is abbahagyták a munkát s ki-ki összeszedve a ruháit és szerszámaikat, így várták meg a délelőtti kilenc órát, mikor a munkásoknak egy öttagu küldöttsége *Schmira* Károly vezetése alatt megindult, hogy bejelentse a munkabeszüntetést a rendőrfőkapitányságnál.

Vaszary Gyula rendőrfőkapitány fogadta a munkások küldöttségét és jegyzőkönyvbe vette panaszait, melyekre vonatkozólag a küldöttség kijelentette, hogy míg nem nyernek orvoslást, addig nem fognak dolgozni. Várták a főkapitányhoz *Schlauch* Imrét is, a ki azonban nem jött el s így a küldöttség azzal távozott, hogy várni fogják, mit fog a követelésekre nézve mondani úgy ő, mint a többi építési vállalkozók.

Künn a Széchenyi-téren forrongva várták a kőművesek a küldöttség visszatértét. Mikor megtudták, hogy a főkapitány tudomásul vette a sztrájkot és jegyzőkönyvbe vette panaszait, az iránt kezdtek tanácskozni, hogy hol tartsák a sztrájk alkalmára hadiszállásukat. Voltak, kik a vasuti állomás melletti teret, mások a szigeti-országúti vásárteret és ismét mások a buzateret ajánlották, de a munkások már itt számolni akartak a rendfentartásával és éppen ezért zárt helyiséget kellett választaniok hadiszállásul. Voltak, akik a Tornacsarnokot is ajánlották, de a többség végre is a Puturla-utca 28. szám alatt levő *Hebenstreit* Pál-féle vendéglőt, illetve annak kerthelyiségét ajánlotta találkozóhelyül, melyet aztán el is fogadtak. *Schmira* Ferenc ekkor így szólt a munkásokhoz:

szerencsés üdvözölhetni. Arcuk, kezük, maszatos cipőjük, ruhájuk! Szent Isten, és az a bamba bámulás! Különösen az a Laci urfi, kinek szája telve van lekváros kenyérral. Ah! és a lakás! alig van butor! na szépen vagyunk. Édes anyám mellett kell feküdnöm. Semmi kényelem!

Hol felbontják a pólyámat, majd ismét bekötnek. Aztán az a bámulás!

És az az irigység! Saját édes apám sokalta azt a tejet, melyet az imént ittam! Rettenetes!

Ah! és mit várnak mindent tőlem!

Édes anyám azoknak a tökfilkó gyerekeknek azt ígérte, hogy majd a kis Böske varr nektek ingecskét, ruhácskát; hózentra-gergert horgol, papának házispkát, papucsot! Na gondoltam magamban, csak lessétek!

— Kérem! ilyen nevet akarnak rám keresztelni: Böske! Ah Istenem! ilyen parasztnév és nincs senki, a ki ezt megakadályozná!

Iszonyu!

Nos szépen vagyunk gondoltam, alig született meg ez a tacsó, már semmi sem tetszik neki. Azért is Böske-re kereszteltem.

Ugy is lett.

Rémséges meleg délután volt. Vártunk a fiakkorra, mely a Hunyady-utcából a szé-

— Munkástársak! A főkapitány ur jegyzőkönyvbe vette panaszainkat s most már meg kell várnunk, mit szólnak reá a vállalkozók. Vonuljunk csendben haza és délután két órakor gyülekezzünk a Hebenstreit-féle vendéglőben.

S csakugyan megindult az egész csapat hazafelé. Csendben, nyugodtan oszoltak szét a munkások, tárgyalva maguk között a sztrájk okait.

Tudósítónk ott járt közöttük a helyszínen mindjárt a sztrájk proklamálása alkalmával. A mi a hangulatot illeti, az általában békés közöttük, bár el vannak határozva, hogy addig nem dolgoznak, míg követeléseiket nem adják meg.

— Igenis akarunk dolgozni, szóltak. De nem engedjük magunkat kizsákmányoltatni. Most a munkás egy forint husz krajcárért dolgozik, s a télen családjával együtt nyomorba kerül, mert nincs munka. Legyen szívük is a vállalkozóknak, ne csak a profitot nézzék mindig!

— Le az akkord-munkával! Le a parthieführerekkel! El kell törülni az átalány-munkát!

— A parthieführerek csak profitra dolgoznak! Nem vesznek be a munkába, csak olyanokat, kiknek ügyességét a legjobban ki tudják zsákmányolni. Ezért van, hogy az a kőműves, a ki most szabadul fel, nem érti a szakmáját. Csak egyoldalú a munkája; mert másban nem hagyják tanulni a parthieführerek!

— Most akarjuk magunkat biztosítani, nehogy a télen éhezünk. Most kizsákmányolnak bennünket s aztán hoznak idegen munkásokat a nyakunkra s mi nyomoroghatunk!

Mindebből látható, hogy a sztrájkot az átalány-munka és az okozza, hogy az építőmunkások biztosítani akarják magukat, hogy a honvéhadapród-iskola építésénél ne maradjanak ki a munkából. A napszám eltörlését, óránkénti fizetést kívánnak; egyszóval azt, a mit lapunk keddi számában bőven ismertetett vasárnapi népgyűlésükön követeltek s melyre vonatkozólag az egyezséget nem bírták megkötni teljes biztosításukra *Schlauch* Imre építészszel.

A sztrájkoló munkások nem tartanak vissza senkit a munkától. A Takarékpénztári palota és a Sipőc-féle ház építésénél a munkások egyértelműleg mondták ki a sztrájkot, de azokat a munkástársaikat, kik esetleg privát munkában, vagy máshol vannak foglalkoztatva, a sztrájk kimondása után el is engedték munkájukra.

A munkások között különösen elkesere-

kesegyházba volt viendő az unokabátyám feleségét (a keresztmamát) meg a Madámot. Egyszerre csak megnyitk az ég csatornái és zuhogott sűrű kékében az üdítő nyári eső.

Az ujszülött, ajkait összeszorítva, látható rosszkedvvel indult el, hogy a kereszttség szent-ségében részt vegyen.

Gyorsan tértek vissza. Apai szerepem szemelött tartásával megcsókoltam leányomat, kit most már Böske leányomnak szólíthatok. De gyorsan megfordítá arcát és én pici ajkai helyett ici-pici füleit csókolhattam.

— Hát 'szen nem tehetek én róla Böske lelkem! kérleltem a kisasszonyt . . . semmi felelet.

Szerény uzsonna következett. Kávét, kuglóf, rántott csirke, mogyorós torta; egy üveg bor is akadt.

Felköszöntöttem a feleségemet, miközben véletlenül a kis Böske felé tekintettem, az fekete tejet felütötte a csipkés szalagos párnácskából . . .

Ugyan mire lehetett kíváncsi?

Hogy hagyunk-e néki a csirkéből, tésztából? Vagy talán, a hallgatóság arckifejezését akarta-e tanulmányozni?

Tihanyi Károly.

dést okoz az a körülmény, hogy *nincsenek baleset ellen biztosítva és a betegségyzítő pénztárnál sincsenek bejelentve* s így ki vannak téve baleset vagy munkaképtelenség esetén a nyomorúságnak.

Ezek a sztrájk okai, melyeket hogy az építési vállalkozók mikép fognak megszüntetni s mennyiben sikerül majd a munkások követeléseinek kielégítése, azt majd a jövő fogja megmutatni.

A munkából kiállt munkások száma a napszamos leányok és fiukkal együtt bár az *öttség felé* jár, azért a munka tovább folyt ma még az épületeken, mert az átalánymunkások természetesen dolgoztattak.

Schlauch Imre vállalkozó ma délelőtt a sztrájkoló munkások hazavonulása után megjelent a rendőrfőkapitányságnál s ott kijelentette, hogy a mit csak lehetett, már vasárnap délután elfogadott a munkások követeléseit közül s azokat be is tartotta, de mostani követeléseiket *nem teljesítheti*. Az akkord-munkát nem törülheti el s az órafizetés is a vállalkozók megrövidítését jelentené. Így hát nincs más hátra, mint bevárni, hogy a munkából kiállt munkások mit tesznek s a legrosszabb esetben új munkásokról gondoskodni. A sztrájk különben hogy most a *façád-munkák* (díszítések) idejében tört ki, ez még kevésbé teszi lehetővé a vállalkozók részéről az átalány munka eltörlését, mert éppen a façád-munka az, melyet a vállalkozók csakis átalányra adhatnak ki s a munkást e munkáknál éppen nem fizethetik napszámba, vagy óraszámra, hanem csakis átalában, mikor is a munkás ügyességétől és szorgalmától függ, hogy a munkát mennyi idő alatt állítja be kellően s ehhez képest többet vagy kevesebbet kereshet.

Ma délután szerkesztőségünkben járt a munkások megbizásából Nagy József és a következő nyilatkozatot hozta a munkások ötös-bizottsága részéről:

„Igen tisztelt szerkesztőség!

Szolgáljon önöknek irányul a következő nyilatkozatunk, a melyet szerencsénk van önöknek tudomására adni. Kérnénk nyilatkozatunknak becses lapjokban helyt szorítani.

Tudomásul

Pécs szab. kir. város polgárainak!

Köztudomásu, hogy Schlauch Imre építésznek a p. Takarékos és Sipőc-féle építkezésnél fentnevezett építész munkásai megszüntették a munkát.

Ne szolgáljon megtévesztésre, hogy talán Schlauch I. építésznel lennének legrosszabban díjazva a munkások vagy kizsarolva. Nem! — ez ellen semmi megjegyzésünk sincs. Nem is ez azon ok, amiért a munkát megszüntettük. — Mi mindenkor nagybecsültük az építészünket abban, hogy munkásai iránt mindig jóságos volt; de egyben tévesztett, hogy pedig abban, hogy Pécs városat az építkezéseivel egy „Budapest”-hez hasonlítja, holott azon módszerek ellen minden munkás küzd, mert nincsenek sem a munkás sem pedig a vállalkozók előnyére.

Álljon itt a valódi tényállás:

Pécsnek van 8—900 kőművese, a kik közül 2—300 mindenkor kénytelen a vándorbotot kezébe venni. Akik itt maradnak — ezek két részre vannak osztva, vagyis falazó és vakolókra, holott mindnyájan minden munkában jártasak.

A falazó kőműves ki van téve annak, hogy ha kedvezőtlen az időjárás (eső, szél) kénytelen a munkát abbahagyni, így hetenkint 4—5 napot — sokszor még ennnyit sem dolgozhat. Végre aztán midőn eléri a fal egyenmagasságot, gondolhatnak (a Bokrétaünnepélyen) arra, hogy a falazó kőművesek napjai meg vannak számlálva, mert jönnek az akkord-munkások néhányan, kik a munkát fölfalják és a profitot zsebre vágják. Egyszóval a munka nincs úgy beosztva, hogy a munkásokra tekintettel len-

nének. Ezen pártiführerekhez is csak azok juthatnak be, kik az örülésig dolgoznak, vagy protekciójuk van. Ennek megszüntetését követeljük. Ne legyen akkord-munka, hanem napszám és mindenki érdeme szerint fizetessék. Csak ez a követelésünk.

Reméljük, hogy jogosultságunkat mindenki el fogja ismerni. Schlauch Imre építész pedig mindenkor továbbra is nagyrabecsüljük, mert reméljük, hogy jósága által a mi igaz ügyünk győzni fog. Kelt Pécsen, 1897. július 29 én.

Kiváló tisztelettel a kenyérharcos kőművesek 5-ös bizottsága.

E nyilatkozatból is látható, hogy az építőmunkások nem momentán ok miatt, hanem helyzetük általános megjavítása és biztosítása végett tüzték ki ma a sztrájk lobogóját.

Ennél azonban több ma nem is történt ügyükben. Ők várnak; az építészek szintén. Az ő jelszavuk, hogy a régi állapotok további fenntartása mellett nem dolgoznak; az építészek pedig, hogy követeléseiket nem lehet teljesíteni. A délután folyamán a sztrájkoló előzőnlötték a gyűlőhelyükül szolgáló vendéglőt, onnan pedig felvonultak a tettyei fensikra és ott tanácskoztak a további teendőkről s a sztrájk állandósítását határozták el mindaddig, míg a mesterek nem engednek és viszont a meddig a sztrájk-pénztár engedi.

Hirök.

Pécs, 1897. július 29.

Fergeteg Benedek szerelme.

Fergeteg Benedek 47 éves ember, nem éppen szép termettel; feje nem kerek s ennek teteje veres, képe veres, szeme kék, de véreses s nyelve mellé rendelt keménységek, melyekkel eledelt reszel, feketések, melle nem széles, testének egész nehézsége fél méter. Ezek mellett Benedek nem eléggé eszes, de pénzes. Mestersége: pénzével percentekre kereskedés.

Fergeteg Benedek feleséges ember s felesége elég szép, szellemes, nem vén, éppen négyszer hét éves. Hetenként veszekednek s győren meg-megbékülnek egy-két percre. Felesége neve: a szépséges Erzsébet. Fergeteg Benedek nejebe rettenetesen szerelmes.

Eszterke férje Szépidő Ferenc. Szépidők nem rég érkeztek Pécsre és nem messze Fergetegékhez vettek egy térséges telket, s ezen egy emeletest emeltettek s rendeztek be kettejeknek. Mellette szép kert, tele csemetékkel, venyegékkal és szép gyepekkel.

Eszter és Erzsébet testvérek lévén, hetenként nem egyszer ebédeltek egymásnál. Ezen ebédeken és estélyeken Fergeteg szerelmeszemekkel nézegette feleségének kedves, szép testvérét Eszterkét s megszerette szerelmének és keblének egész hevével.

Egy esztendő telt el s Fergeteg Benedeknek ez év télével elment esze, mert veszedelmesen beleszeretett Eszterkébe.

— Én édes szép Eszterkém — rebegé egyszer Fergeteg felesége testvérenek Eszternek — szeretlek heves szerelemmel, egész lelkeimmel, nézd életem fénye, elébed térdepelek, szeress engemet édes szépségem, légy enyém!

— Nem ettem beléndeket és nem ment el eszem — felelé Eszter — én tégedet, testvéremnek férjét szerfelett kedvellek, de szerelemmel nem szerethetlek. Ez becstelen cselekedet lenne, melyért férjemet megvetne és elverne engemet. Szeresd feleségedet és ne beszélj nekem szerelmes emberként, mert nem lenne kellemes e szerelmeskedés vége!

Fergeteg ezen beszéddel nem elégedett meg. Szerfelett epkedett s egyre esengett Eszternek, tenné megelégedetté szerelmével, ne nézné szerencsétlenségét, nemmel felelete életének vesztét jelentené, de venné kegyelmébe eléggé szenvedett személyét.

Eszter végre nem nézhetvén Fergeteg fetrengését, esdeklését és kesergését, — beleegyezését jelentette és ekkép beszéle: »pénteken éjfélnél légy kertemben cseresznye csemeténk mellett; kertem végén bemehetsz, mert két lécs lére lesz téve és e helyen beférsz. Jelen leszek kedves Benedekem e helyen éppen éjfélnél.»

Megérkezett péntek éjfélnél kellemesen Benedek tervéhez, mert setét, felleges lett. Benedek belépett Eszterék kertjébe s csendesen ezt hebegé: »Merre létezel, édes szerelmem Eszterkém?»

— Erre gyere, erre! felelé csendesen szerelmese.

Benedek meglelé s keblére véve életének felét, mézédés eperke beszédszervét csettentgetve rebegé: »édes egyetlenem légy enyém és élj velem egész életedben. Vedd kedvesem Eszterkém ezen fényes fehér érc szelencét, mely telve csecsebecsékkel, ékszerekkel; rejtse kebledbe ezeket, hév szerelmem csekély jelét s felejtse el e helyet, felejtse Pécsen s férjedet és jer velem kedden reggel messze Velencébe e szépséges helyre s légy velem egész életedben. Pénzem elég, zsebem, erszényem tele vele.»

— Elmegyek veled, el édes Benedekem s e szelencét elteszem és hév szerelmedre emlékezem nézésénél. De legyen elég ez éjfélnél s menj, mert férjem esetleg észrevenné e kertben veledlételemet s nem mehetnék el veled békével Velencébe. Jer még egyszer keblemre s Ég veled!

— Ég veled! rebegé Benedek s elment, de még nem feleségéhez. Még nem megyek feleségemhez — beszéle énjének Fergeteg — még egy kevésse élveznem kell Eszterkém mézédés szerelmét képzeletemben. Bemegyek a terme még fényes, bemegyek s lenyelek egy kevés venyegeleget.

Bement és kért nyelve és gégéje kecsgetésére hét pénznél egygyel kevesebbet venyegeleget. Letelepdedt egy székre és ekként elmélkedett az éjnek jelenetén: »beh kedves teremtés Eszterke, kedvesebb, kecsesebb, szenvedélyesebb feleségemnél.»

Elébe tett edényét felvette, nyelvével egyet csettentett s égfelé nézve lenyelte venyegeleget s elment feleségéhez.

Neje még nem fekvén le, selyem kerevetén megrengett férje megérkezésével.

Benedek széles szemeket meresztett ez esetre.

— Te még fenn, édesem, miért nem fekszel le?

Hehehe — nevetett neje. — Nézd ez értékes fehér érc-szelencét, mely telve ékszerekkel, s melyet éjféltájban nyertem szerelmemért. Hehehe!

Benedek veres képe fehér lett, méznél fehérebb.

— Kedden reggel Velencébe mégy? Hehehe!

Benedek szeme megmerevedett, nyelve nem peregetett s egy lépést nem tehetett.

Te fertelmes ember! — végzé beszédét neje — te szemérmellen, te erénytelen vén ember. Eszter elbeszélte nekem tervedet s tetted veled szerelmét, mert belebetegedett esdeklésedbe s kért, menjek el helyette kertjébe. Hehehe! Védjed fertelmes személyedet! De nem teheted.

Benedek egyre néz, végre ekként beszéle: édes feleségem, ezzel elég szégyen ért engemet. Én nem megyek ez életben szégyenletben se Eszterékhez; de te engedj meg s végy kegyelmedbe. Cselekedjed ezt velem s ne neheztesd Benedekedre.

— Nem érdemled, de még egyszer megbékélek veled, de el ne felejtse: jellemes és erényes feleséges ember szerelemmel nem szerethet egyebet feleségénél.

V D.

Napirend 1897. július 30-án.

Naptár: péntek, jul. 30. — Róm. kath.: Abdon. — Prot.: Judit. — Görög-kel: (jul. 18.) Emilián. — Zsidó Ab 1. — Nap két 4 óra 21 perckor; nyugszik 7 óra 25 perckor. — Hold két 5 óra 2 perckor reggel; nyugszik 7 35 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 18 Celsius fok meleg; légnyomás 750. — Kilitás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változás nem várható.

— (**Koszoru Petőfi-ek.**) Ma reggel az öt órai vonattal utaztak el *Majorossy* Imre polgármester, *Bence* Sándor, városi főpénztáros és *Záray* Károly dr., iparkamarai titkár, hogy a város nevében jelen legyenek a segesvári Petőfi-emlék szombati leleplezésén. A küldöttség hatalmas babérkoszorút vitt magával, melynek a város színeit viselő selyemszalagján a következő felírás van: »Pécs sz. kir. városa közönsége — a szabadság apostolának.«

— (**Vándortanítás a postánál.**) Az egyre fokozódó forgalom következtében a kereskedelmi miniszter szükségét látta, hogy a nem kincstári kezelésben álló hivatalok postamesterei és kiadói különösen a távirdai és távbeszélői szolgálatra nézve kitanítást nyerjenek. E végből minden igazgatósági kerületben vándortanítókat jelölt ki, akik állomásról-állomásra járva, a személyzetet betanítják a szükséges tudnivalókba. A dolog egyszerűsítése miatt az első ilyen próba tanfolyamot már két hete megkezdtek a vidékről berendelt postai alkalmazottakkal, akik legközelebb vizsgálatot is fognak tenni. A tanfolyam tehát korántsem hat hétre terjed, mint egyik lap-társunk tévesen írta, lehet az illetőknek akkor vizsgáznók, mikor készen vannak, a hat hét csak mint végső batáridő van megállapítva, ameddig t. i. a tanfolyam díjmentes. Mert megeshetik, hogy pl. a tanításra kiküldött központi tisztviselő hat hétig tanítgatja valamelyik falusi postamestert s eredményt nem képes elérni, ebben az esetben az illető postamester köteles a sajátjából fedezni a vándortanító napidijait aki öt saját lakóhelyén fölkereste az igazgatóság rendeletéből.

— (**Névmagyarosítás.**) *Schule* Antal, pécsi illetőségű és ugyanitt lakos, m. kir. posta és távirda felügyelő, vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel Szerdahelyre magyarosította.

— (**Halálozás.**) Nagylőcsei és lipcsei *Dócy* Béla Szigetvárott, életének 67-ik évében meghalt. Temetése ma délután volt nagy részvét mellett Szigetvárott.

— (**Százhatvan pályázó.**) Kaposvárott az iskolák államosítása folytán hat elemi tanítói állást szerveztek, mely állásokban a fizetés 500 frt, a lakbér 100 frt. A fizetés minden öt év után 50 frttal emelkedik. A hat tanítói állásra 160 pályázati kérvény érkezett be, melyek közül csak tíz nem felel meg a kvalifikációbeli követelményeknek. A tanítókat az iskolaszék választja meg azonnal, mihelyt az iskolák államosításáról szóló szerződés megkötve lesz.

— (**Uj honvédezerdek.**) A honvédelmi miniszter legújabb leirata szerint a honvéd ezredek számát héttel fogják szaporítani. A miniszter az ezredparancsnokságokat erre tekintettel utasította, hogy a keretek létszámának felemelésére s az új honvédezerdek felállítására szükséges előmunkálatokat tegyék meg.

— (**Autonomiai képviselő választás.**) A kisasszonyfai plebánia 667 választója közül leszavazott 208. Ebből gróf *Festetics* Imrere esett 188, *Ország* Lajosra 20 szavazat, ez utóbbi mind Kisasszonyfáról. A többi szavazat a plébánia egyes községeiből: Kistelekről 55, Ózdról 55, Kisasszonyfáról 53, Tésenyből 18, és Gilvánfáról 7. Szegzárdon *Haidekker* Bélát választották meg *Nagy* István ellenében. E választás ellen a választók távirati uton tiltakozással fordultak a pécsi felettes egyházi hatósághoz.

— (**Katonai lóvásárok**) Az őszi katonai lóvásárok az idén vidékünkön a következő helyeken és időben tartatnak meg: Német-Bóly október 4.; Bonyhád okt. 6. és 7.; Dombóvár október 9.; Kaposvár október 11.; Hőgyész október 13.; Pincehely október 15.

— (**A vasutasok munkaszünete.**) Már megemlítettük, hogy a kereskedelemügyi miniszteriumban azzal a tervvel foglalkoznak, hogy a munkával annyira megterhelt vasutasoknak is megadják a munkaszünetet, melyet Németországban már régen behoztak. A M. Á. V. igazgatósága, hogy tájékozassa magát, mennyiben volna keresztülvihető e terv, felhívta minden nagyobb állomás főnökségét, többek között a pécsit is, hogy munkaszünet behozatala esetében mennyivel kellene a személyzetet szaporítani, mennyivel több kiadást okozna ez s elbirná-e a származó vonattorlódást az állomás berendezése. A munkaszünet természetesen csak a tehervonatokra vonatkozik, a személyvonatok itt szóba se jöhetnek.

— (**Tüzek a tolnai kaszárnyában**) Az ujonnan épített pompás tolnai kaszárnyában — mint tudósítónk írja — az utóbbi időben gyakran fordultak elő tüzesetek. Sűrű egymásutánban gyulladt ki az épület egyes részei, szerencsére sohasem okozván nagyobb bajt, mert a tüzet mindenkor idejekorán lokalizálták. Így legutóbb az egyik pavillon padlása gyulladt ki és a benne levő takarmány, valamint az épület tetőzete leégett. Azt hiszik, hogy a tüzesetek gyújtogatás folytán keletkeztek. A horvát, szláv és más nemzetiségű ulánus-legénység ugyanis minden áron szabadulni akar Tolnárról és ezért gyújtotta fel már négyszer a kaszárnyát. A legénység között erélyes vizsgálat folyik a tettes kinyomozására.

— (**Anna-bál Lipiken.**) Anna napjára fényes Anna-bált rendeztek a lipiki fürdővendégek is. A fürdővendégek előkelősége s nagy száma igen emelte a hagyományos Anna-bál ünnepélyességét. Az igazgatóság 150 darab igen izléses rózsacsokrot osztott ki a megjelent hölgyeknek s a kurszalont ez alkalomra déli növényekkel díszítette fel. A jól sikerült táncmulatság a reggeli órákban fejlődött be. A négyeseket 100 pár táncolta.

— (**Vásár.**) A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a Baranyavármegye területéhez tartozó Vörösmart községben a július 5-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett augusztus 9-én pótvásár tartassék.

— (**Lezuhant gerenda.**) A pécsi takarékpénztár palotájánál most folyó ácsmunkálatok közben ma délelőtt 10 óra tájban könnyen végzetessé válható baleset történt. A magasba felszállítandó gerendák rendberakásá-

nál dolgozott *Kozár* József, napszámos, a ki a gerendákat hármassával kötözte össze, hogy azokat aztán a magasba felhuzzák. Mikor egy csomót felhuzztak, ő már sietett a másik csomót összekötözni s félre se állva a felhuzógép mellől, tovább dolgozott. Így érte aztán a baleset, mert egy felhuzott csomót mikor odafenn a tetőzeti állványon szét akartak az ácsok bontani, illetve kihuzni a gerendák alól a kötelet, egyik gerenda félrecsuszott és lezuhant a magasból. Ha az alantálló *Kozárt* fején, vagy nyakán találja, talán életével lakol meg vigyázatlanságáért, de így szerencsére csak keze fejére zuhant és egyik ujját sértette meg. A szerencsétlenül járt munkás lélekjelenlétének köszönheti, hogy nagyobb baja nem történt s megsebesült kezének bekötözése után a munkát is tovább folytathatta.

— (**Az uszóra ellen.**) Minthogy egyre szaporodnak azok a panaszok, hogy a kisebb vidéki pénzügyintézeteknél nemcsak a kamatok túlmagasak, hanem a hitel még a különféle járulékok által is megdrágítottatik, a nagyobb vidéki intézetek mozgalmat indítottak az iránt, hogy mindazon pénzügyintézetek üzleteit, melyeknek váltóit viszleszámítolják, ellenőrzés alá veszik és az üzleti összeköttetést csak az esetben fogják főtartani, ha a leszámítolást igénybevevő kisebb takarékpénztárak és bankok a viszonyoknak megfelelően, méltányos módon nyújtanak hitelt klienseiknek.

— (**Leégett kereskedés**) Szigetvárott tegnap este — mint értesülünk — nagy tűz volt. *Kohn* Jakab kereskedő üzlete gyulladt ki eddig még ismeretlen okokból. A tüzet bár lokalizálták, mégis vagy 10—12 ezer forint áru portékát elhamvasztott. A leégett üzlet biztosítva volt az *Adria*-biztosító társaságnál s a pécsi főügynökségtől ma kimentek Szigetvárra a kár hivatalos felbecslése végett. A hatóság is megindította a vizsgálatot, annak megállapítása végett, hogy a tűz miből keletkezett.

— (**Járványhírek.**) Mint az alispáni hivatal értesíti a városi Tanácsot, a sertésvész legújabbán megyénk *Garé* és *Kiskozár* községeiben lépett fel. A sertésorbánc is terjed, a mennyiben *Hegyszentmárton* és *Cserdi* községek sertésállományában konstataáltott legújabbán.

— (**Állomás kibővítés.**) A kaposvári vasutállomás kibővítése az idén aligha fog megtörténni. Mert a kereskedelmi miniszteriumban figyelembe óhajtják venni a város közönségének kívánságát az épületek, raktárak, rakodók és átjárók tekintetében. Minthogy pedig a város közönsége részéről kétféle kívánság nyilvánult, melyek közül egyik nyugat felé, a másik ellenben kelet felé kívánja a pályaudvart kibővíteni, a kereskedelmi miniszterium az utóbbiak kívánsága szerint való tervet is kidolgoztatja s azzal egy műszaki hivatalnok lejön Kaposvárra, hol a két terv összehasonlításával tárgyalni fog az érdekelt felekkel. Amelyik terv a vasuti forgalom és a város kereskedelmi és fejlődési érdekeinek jobban meg fog felelni, az lesz kiépítve.

— (**Biciklista meg a kocsis.**) Tegnap este egy biciklista azt jelentette a rendőrségnél, hogy *Kökény* és *Szalánta* között egy kocsis — csak a jó sors őrizte, hogy el — nem gázolta a lovaival. A *kökényi*

és szalántai uton történt dolgok azonban nem tartozván a pécsi rendőrség körébe, a szolgabíróhoz utasították a panaszttevő biciklistát, a ki alig távozott, nyomban beállított utána a bepanaszolt kocsis és szintén panaszt tett. Elmondta, hogy egy biciklista neki ke-rekezett a kocsijának s a lovai megbokrosod-ván tőle, őt majd kifordították a kocsiból. Őt is a szolgabíróhoz utasították s majd a vizsgálat fogja kideríteni, hogy a biciklistát akarta-e elgázolni a kocsi, vagy a biciklista a kocsist?!

— **(Elégett termékek.)** A melegebb idő egyik ismert veszedelme a tűz, me-gint többfelé pusztít az országban. Ujabban különösen a behordott gabona esik áldozatul a veszedelemnek és pedig, mint rendesen, az emberek könnyelműsége vagy vigyázatlansága következtében. Szajkon, mint jelentik, hat vagonos gazda összes idei gabonatermését hamvasztotta el a tűz. A gazdák gabonáját gőzcséplő géppel cséplették s a napokban dél-ben az összes munkások eltávoztak a szérü-ről, csak a gépész és fűtő maradtak ott. Ezek egyike, úgy látszik, kihuzta a gőzkazán hamu-talcáját, a melyből a szél egy darab paraszt kikapott s a géphez közellevő szalmarakásra hordta. Ez kigyult és tőle tüzet fogott a gép takaróponyvája is. Erre a gépész és fűtő any-nyira megijedtek, hogy elfutottak a helyszi-néről a nélkül, hogy valakinek szóltak volna. Egy kilenc éves kis fiu, a ki észrevette, lár-mázta föl a falu népét, mely nyomban dere-kasan hozzálátott az időközben már a ga-

bona asztagra áterjedt tűz eloltásához, de nem segíthetett a bajon. Elhamvadt három nagy gabona asztag 2720 frt s a cséplőgép szekrénye 20 frt értékben.

— **(Meggzúnt csőd.)** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíró, a *Kutsera* Fe-renc hagyatéka ellen a múlt évben nyitott cső-döt — legutóbbi ülésében — meggzúntatta.

— **(Kvártélyozás.)** Városi ember nem igen érti ennek a szónak értelmét, mert a hol van kaszárnya, ott nem szükséges a »kóvartély.« Csak a vidéken, a falun jelent nagyot a kvártélyozás, a manőverező kato-nák elszállásolása. Mikor ilyenkor aratás után beköszönt a faluba egy poros katona, nagy bajuszu őrmester és keresi a bírót, akkor már mindenki tudja, hogy kvártélyozás lesz, örülnek a leányok és menyecskék, a gazda meg a fületövét vakarja — lesz megint fel-fordulás vagy egy hónapig. A nagy bajuszu strázsamester aztán sorra járja a bíróval a házakat, vörös krétával rápingálván minden ka-pura, hogy: 2 ember 2 ló — kinek milyen a módja és istállója — az uri portáknál meg a tisztnek nevét is oda kanyarítja: Kapitány ur X. Y. 2 ember és 4 ló. Pár napra aztán rá meggzúla! a falu alatta trombita, bevonulnak a lovas huszá-rok s repeső szivvel lesi a fehérség, melyik lesz a mi katonánk? A jövő hónapban a dunántúli községeknek bőven kijut a kóvartélyból, mikor errefelé lesznek összpontosítva manőveren a katonák. Hiszen nálunk is, a városban, megg-látszik most, hogy katonáéknál nagy dolog van, hát még a községekben, hol csak így

manőverek alkalmával az átvonulásokkor lát-hatni katonát.

— **(Petőfi kézsókja.)** Holnap ju-lius 30-án éppen 48 éve annak, hogy a se-gesvári ütközet előtti estén, Székely-Keresztu-ron báró Gamerra Gusztáv akkori térparancs-noknál vacsorázott és hált meg Bem tábor-nagy és hadsegéde, Petőfi Sándor. Az egész vacsora alatt igen komor szóvalan s gon-dolatokba merült volt, mintha érezte volna közelgő halálát. Reggel rövid, de érzékeny bucsuzás után visszautaztak a táborba; Pe-tőfi kezét esókolt az akkor menyecske-bá-rónénak, a ki most egy éve ülte meg férjé-vel aranymenyegzőjét. A báróné kérte, hogy a biztosan bekövetkező csatában óvja meg életét, mint a nemzet közkincsét. Gamerra báró lekísérte vendégeit Hájásfalváig s vá-lásközben ismételte neje kérelmét. Az ütkö-zet meglőrtént s Bem estére Gamerráékhoz menekült — mint ismeretes — a költő nélkül. Itt rejtve tartották négy napig, mikor is a báró-házigazda saját fogatán küldte a hős tábornagyot Vásárhelyre. A nemes báróné maig is kegyelettel gondol legnagyobb liriku-sunk kézsókjára férjével együtt, a ki külön koszorúval megy a segesvári Petőfi-ünnepélyre.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kér-jük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Tulzás, frázis, üres beszéd ez olyanok részéről, kik magukat többnek képzelik, mint a mik.

Azt hiszem, hogy akkor, ha egyikünk-másikunk a lányt, akit szeret, nem bírja nőül nyerni, igen gyakran a hiba nem a lányban rejlik, hanem bennünk. Különösen sok fiatalember úgy véli, hogy rendkívül nagy igazságtalanság történt vele, ha ő a kis ujját kinyujtani kegyes-kedik s a leány, kit magas tekintetere méltatott, nem siet ekkor viszonzásul rögtön az egész kezét odaadni rajongó szerelemmel. — A mai fiatal emberek nem igen szeretnek küzdeni a nőért, pedig mindenben a küzdés az, ami edz, fölemel, ami által értékünk nő, megbecsül-tetjük magunkat s annak a nőnek, aki igaz szerelemmel viseltetik egy férfi iránt, annak a nőnek azt a férfit igen nagyon becsülnie is kell. Nem tudom elképzelni, hogy egy jól nevelt, okos leány egy — svihákot igazán szerethessen.

Végeredményben a mai lányok egy cseppet sem rosszabbak elődeiknél és az, hogy többet tanultak, hogy többet és élesebben látnak, mint láttak volt nagymamáik leánykorukban, egyáltalán nem fosztja meg őket a nőies-ség bajától, sőt talán, minél életrevalóbb, okosabb kedé-lyileg, — szellemileg minél erősebb a leány, — annál érdekesebb lehet a férfira nézve őt meghódítani.

A küzdés nélküli szerelem csak olyan limonádé szerelem, édes, is, savanyú is, de hogyha egy lányt fér-fias küzdelem árán nyerünk el az egész életre jutalmul, ha egy lányt, kihez szerelemmel feltekinthetünk a tiszta, nemes lélek csodás akaraterével és a szerelmes sziv teljes odaadásával végre meghódítottunk: az a leány meg van hódítva egész életünkre, a mienk s mienk vele a boldogság.

milliók baján akartok segíteni, milliók nyomorán enyhíteni es még sem akad férfi, ki ily nemes lényt magáénak akarná mondani. Sajnálak benneteket akkor is, ha a zárda küszöbét léptek át, hogy csak Istent szolgáljátok és csak egy férfit, a Megváltót ismerjétek, sajnálak, mikor vágyakoztok a magány után és szűk cellákba zárjátok el magatokat, ti vagytok a legszerencsétlenebbek az ösz-szes nők között; még a madár is kifelé vágyik a kalit-kából, ti meg önkénynt mentek a fogságba.

Ugyan hát mi az a sok hiba a lányoknál, hogy nem tudnak főkötőt alá kerülni, talán különbek voltak anyjuk, nagyanyjuk, ükanyjuk avagy szépanyuk?

Mily beszéd! azoknak is voltak hibái, a mai lányok sem mentek azoktól.

Hogy micsoda? Az egyik ezt, a másik azt tartja, így pl. egy főhadnagyról mondják, hogy így nyilatkozott volna: »A mai lányoknál az a hiba, hogy nincs mind-egyiknek kauciója, a kinek meg van, az nem akar hoz-zám jönni feleségül.«

Azt panaszolják egyesek, hogy nincs a mai lány-nak izlése, mert az izlés, mit egy lánytól megkívánunk nem abban áll, hogy tudjon drága ruhaszövetet válasz-tani és azt drága szabónővel feldolgoztatni. Igaz a mai nevelés elhibázott, egyedüli alapteltétele a svájci gouver-nante, pedig az izlés tudományát ékesszólóbban magya-rázzák meg olykor a holt kőből faragott szobrok, mint a legeslegsvájciabb nevelőnők és a legzárkörűbb kolonok. A durva földi rögön küzdő férfunak pedig szüksége van oly társra, ki finom ellentéte az ő vaskosabb, nyersebb természetének. Ezt az igazságot elfelejtik hölgyeink fejébe verni, ezért ők kifogástalanoknak tartják magukat, pedig legkevésbé sem azok.

— (**Elvágta a kezét.**) A pécsi tej csarnokban ma délután 4 órakor baleset érte *Bubacsek* Jozefin, morvaországi illetőségű munkásnőt. Az illető csak tegnap állt munkába, s ma délután már szerencsétlenség érte, a mennyiben egy gép felvágó kése a kezére zuhant és kezeletét elvágta. A sebesülthez nyomban odahívták *Bokor* dr. közpórházi orvost, a ki az elvágott kezet összevarrta és bekötözte s a szerencsétlenül járt munkásnőt most lakásán ápolják.

Órák ezüst-arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órás és ékszerész Pécs.

Művészet, irodalom.

○ **Levente.** Nagy dolgot jelent ez a szó ezuttal. Egy új, már teljesen kész történelmi drámai költemény címe, melyet Jókai Mór irt meg. A M. H. szerkesztője és egy munkatársa kint járt a koszorus költő svábhegyi villájában és a mikor az előzékenységben és szíveségben határt nem ismerő háziur már ellátta őket minden széppel és jóval, a mi az értekeknek kedves és kellemes lehet, utóizlettetőnek meglepte őket egy vaskos kézirat-csomóval, a hét szakaszból álló, *Levente* című drámai költeménynek az első betűtől az utolsóig teljesen befejezett, jelenetezett kéziratával. Eldicsékedett vendégei előtt, hogy ennyi sok kézírata még soha sem volt együtt, mert máskor

eldalankint viszik el asztaláról a munkát és örvendő jegyezte meg, hogy milyen kellemes érzés ez neki. Jókai még a jubileumán ígérte meg, hogy hálából azért, a mit érte a nemzet tett, megírja a honfoglaló magyarok krónikáját ősi magyar nyelven. Sejtteni engedte már akkor, hogy ez lesz a főmunkája. Hogy ez az új alkotása a nagy írónak hol kerül színre, az még nincs eldöntve.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július 28-án. (Elkészt tudósítás.) Kompromisszum kísértett mindenféle s ennek hatása alatt a Ház rövidesen befejezte a miniszterelnök javaslata fölötti vitát az üléseknek egy órával való meghosszabbítása fölött s azt föllálás általi szavazással elfogadta; ezek tetejébe leörölt két darab záróbeszédet a cukorprémium javaslataból s tudomásul vett egy igen fontos miniszteri választ.

Valóságos gőzerővel ment minden, amivel legjobban maga a kormányelnök lehet megelégedve.

A záróbeszédre jogosultak közül *Molnár* János és *Páder* Rezső csak nagyon röviden, pár szóval éltek jogukkal. Közibéjük esett *Sima* Ferenc, a ki csak arra használt föl zárószavát, hogy visszaverje Gajári Ödönnek támadását Károlyi Sándor gróf ellenében.

Beszéde végén nagy határozottsággal jelentette ki *Sima*, hogy az egy órás meghosz-

szabítás nem jelenti a küzdelem abbanhagyását, az folyik tovább mindaddig, míg a kormány a 16. §-t el nem ejti, vagy megfelelőleg nem módosítja. Azt is értésére adta a kormánynak, hogy ha eszébe jutna a klotürjavaslat betérjesztése, annak keresztülvitelére ne számítson!

Gajári Ödön személyes kérdésben szólalván föl, kijelentette, hogy nem volt szándékában Károlyi Sándor gróf magánügyeibe avátkozni és hogy őt nem gyanusította.

Sima Ferenc újból fölszólt és hangoztatta, hogy Gajári információi Károlyi gróf uradalmainak kezeléséről rosszsziszemű forrásból származtak.

Igy ez az incidens elintéztetvén, a Ház többsége elfogadta a miniszterelnöki indítványt az ülések idejének egy órával leendő meghosszabbítása iránt.

Az ellenzék még ellenpróbát sem kért, csupán *Györy* Elek szólt föl és indítványozta, hogy a meghosszabbítás csak a holnapi naptól kezdődjék. A Ház ezt az indítványt is elfogadta.

A szünet után a cukorprémium javaslata került napirendre, melyhez *Neményi* Ambrus előadó szólt, és *Kossuth* Ferenc mondotta el zárószavát, ragaszkodva határozati javaslatához.

Igen érdekessé tette az ülés végét *Sima* Ferenc interpellációja. Az iránt kérdezte meg a miniszterelnököt, igazak-e a kormánypárti sajtóban hangoztatott hírek arra nézve, hogy ő a házszabályok módosítására fölhatalmazást kért és kapott a koronától? s ha igen, mivel

Az egyik azt hiszi, a hosszú ruha annyit jelent hogy most már fél vállról kell beszélni a férfival és hogy minden éretlen tréfán legalább is annyira illik kacagni, hogy észrevehető legyen a fogak fehérsége. Pedig nem mindig praktikus dolog kimutatni a fogak fehérségét. Az ily lányok, mert nyelvök jól meg van köszörülve és némelykor találó mondásokkal erősen csipik a férfit, azt hiszik, hogy ők a világ urai, szellemességükhöz nincs hasonló és tudományuk felérhetlen, pedig az ilyenekre vonatkozhatik csak egy barátnőm találó mondása: »A lányok feje olyan, mint a vanília rudacska, belül üres!»

Ezeknek ellentéte a szentimentális lány. Ez félrehúzódik a szalon szögletébe és a plafont tanulmányozza, mikor a társaság a legjobban mulat, ő hosszukat és mélyeket sóhajt. Ha az asztalnál azt kérdezik, hogy mit szeret jobban ugorkát vagy salátát, kétségbeesett pessimissal rebegi, hogy mind a kettőt. Ha a király-utcában lakó barátnőjétől a Széchényi téren levő lakásába távozik, olyan szemeket és arcokat vág, olyan sötét lemondással bucsuzik, mintha egyenesen Emin basa felkeresésére indulna Afrikába. Mikor más emberfia alszik — ő naplót ír, három oldalon keresztül elmélkedik azon, hogy a Zsigát ma új nyakkendőben látta és hat felkiáltó jellel constatálja, hogy ő is hiu, mint az emberek legtöbbsége. Azt hiszi magáról, hogy ő az igazi nő, ki természetének megfelelő dolgokat művel, pedig csak — unalmas!

No de még a hányaveti lány! Ez leveri az ember fejéről a kalapot, kiüti a szájából a szivart, ha táncol kocsis módjára rikkantja »soh'se halunk meg!«, ha ül

egymásra veti lábait, ha megszólít valakit, megrántja kabátját, ha bort iszik, bösz erővel koccint és vastag hangon kiáltja az udvarlójának: »maga utálatos!« Az ilyen szerencsétlen teremtés pedig úgy képzei, hogy ő természetes, pedig csak neveletlen.

Másoknak az ellen van kifogásuk, hogy mindenféle tanítják leányainkat, — mint ők mondják »franciául és angolul köhögni,« »zongorát kinezni,« »parkettet rugni« tudnak, tudakossá teszik őket, de a házi nevelést mindjobban elhanyagolják.

Azt mesélik, hogy a mai lányok egy nagy része vagy csendesvérű, álmos a sok tudománytól, neveléstől, vagy pedig átcsap a másik végletbe, excentrikus, alig lehet léken tartani.

Prevost közkedveltségnek örvendő munkájában erkölcssteleneknek festi, más írók egyes kiadók áldozatkészsége folytán neveletleneknek mondják őket.

Szerintök a századvégi levegő a virágokat már bimbókorukban megfosztja az üdeségtől, pedig a kikben csak szemernyi sincs az egészséges életfelfogásból, a józan életkedvből, ők azok — a nagy erényhősök. Megirigylük szegény lányoktól még azt a néhány táncmulatságot is, melyen kiugrálhatják magukat, férjvadászoknak mondják őket — akik csupa spekulációkkal vannak tele, hogy valahogy hoppon ne maradjanak. — Ha a leány mosolyog, már ez is érdek! Döljetek össze oszlopai az idealizmus világának, a leány már 16 éves korában csak azért mosolyog, hogy hódítson, hogy szemének ragyogásával, kandikáló fogaival valakit, egy valakit, akit éppen kiszemelt, elbolondítson.

tudja igazolni a koronának ezt a jogosulatlan beavatkozását a parlament autonom hatáskörébe?

A miniszterelnök azonnal felelt és kijelentette, hogy se nem kért, se nem kapott ilyféle fölhatalmazást, de a kormány föntartja magának a jogot saját kezdeményezésére megváltoztatni a házszabályokat.

A képviselőház ülése július hó 29-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Napirend előtt Rátkay László szólalt föl s javasolja, hogy a képviselőház a hazaszeretet és szabadság költőjének, Petőfi Sándornak se gesvári szobrára a leleplezés alkalmából kószorút tegyen.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök hozzájárul az indítványhoz, de tekintettel a házszabályokra, javasolja, hogy az indítvány a holnapi ülés napirendjére tűzessék ki. (Helyeslés.)

Eötvös Károly tartotta meg ezután záróbeszédét a cukorprémium javaslat ellen. A kormánynak Ausztria hozzájárulását, már csak saját érdekükben is, kellett volna szerződésileg biztosítani, de így nincsenek garanciáink. A pénzügyminiszter elismeri, hogy cukortermelési viszonyaink kedvezőlenebbek Ausztriánál, mégis egyenlően részesedünk a prémium kifizetésénél, holott a fogyasztási adóknál nem. A többség rideg elzárkozása a szavazás sáncaiba, kényszerítette az ellenzék, hogy megtanítsa a többséget az igazi parlamentárizmusra, és ez az ellenzéknek sikerült is. De mert a parlamentárizmus lényegét védő választási és inkompatibilitási törvényeket nem hajtották végre, és mégis kívánják az ellenzék helyeslését. Vonjuk le a közelmúlt tanulságait és akkor feleslegesnek fog bizonyulni a klotür.

Marsovszky Endre röviden ajánlja határozati javaslatát.

Sima Ferenc azzal kezdi, hogy még nem vagyunk a békekongresszuson. Mutasson előbb a kormány őszinte jóakaratot a jogos követelések kielégítésére. Hosszasan beszél ezután azokról az aggályokról, melyek a kiegyezés tekintetében az ellenzéknel fennállanak, és nem sok jót remélhetni, midőn a kormánypárti Láng Lajos vállalkozott tudományával megindokolni a kvótaemelést. Sima az ülést egész 3 óráig kibeszélte.

TÁVIRATOK.

— **Kosár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szerb udvar ama fáradozásai, hogy a legfiatalabb montenegrói hercegkisasszony kezét Sándor szerb királynak megnyerjék, nem vezettek eredményre, vagyis nem sikerült a szerb királyt kibékíteni a montenegrói fejedelemmel.

— **Készülő háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szerb kormány a török határon felfegyverzett bandákat gyűjt. Az orosz kormány komoly intelmet küldött, hogy óvakodjanak a szerbek minden könnyelmű lépéstől s az orosz cár intette Sándor szerb királyt, hogy ne kezdjen viszályt a portával és patriarkátussal. Bécsből Belgrádba hasonló tartalmu titkos diplomáciai jegyzék ment.

— **Megkergetett miniszter.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ná-

polyban az olasz közoktatásügyi miniszter meglátogatta az ottani egyetemet. A szocialista diákok tüntető lármával fogadták. A miniszter megdorgálta őket, mire a diákok megrohanták, hogy elverjék s végre is a miniszter futással mentette meg saját bőrét.

— **Tűz egy vasuti pályaudvaron.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Oroszországban a kazáni pályaudvaron tegnap óriási tűzvész dühöngött. Háromszáz waggon gabona, 15 waggon árukkal, öt ciszterna nafta, egy raktár és száz üres waggon elégett.

— **Színház-égés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Amerikában Paducahban a színház leégett. Mintegy 150-en bentveszték s eddig csak 5 holttestet húztak ki a romokból.

— **Lelőtt munkás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Danzigban a katonai őrjárat a város legelénkebb pontján lelőtte Zarewsky munkást, akit az őrségre akartak kísérni, de megszökni akart.

— **A főpolgármester betegsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ráth Károly főpolgármester meggyógyulásához nagy reményt fűznek orvosai. Javulása tartós.

— **A béke utján.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A minisztertanács a kibékítést Szilágyi Dezsőre bízta, aki ma délután tárgyalt Apponyival, Hollóval, Kossuthittal, Győryvel, Szentiványival és Szalay Károlyival. Az ellenzék közös értekezlete ma este dönt. A kompromisszum bizonyos.

— **A magyar leány gyilkosa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szofiai esküdtszék Bojcsewet, Novelicset és Wasziljewet egyhangulag bűnösnek mondta ki; míg Bojcsew öcscsét fölmentették.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	„ 1901. sz.*)	gyors „ „	8 „ 24 „
Bécs	„ 8711. sz.**)	vegyes „ „	8 „ 29 „
Vinkovce	„ 8702. sz.	személy „ „	9 „ 49 „
Budapest	„ 1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 33 „
Uj-Domb.	„ 1953. sz.***)	vegyes „ d. u.	2 „ 47 „
Brood	„ 1906. sz.***)	személy „ „	4 „ 20 „
Bécs	„ 3701. sz.	„ „ „	6 „ 34 „
Brood	„ 1908. sz.	„ „ este	8 „ 18 „
Budapest	„ 1909. sz.	„ „ éjjel	11 „ 30 „
Mohács	„	„ „ reggel	5 „ 35 „
„	„	„ „ d. e.	9 „ 49 „
„	„	„ „ d. u.	4 „ 20 „
„	„	Tv. szsz. este	8 „ 18 „

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

****) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	„ „ „	8 „ 01 „
Uj-Domb-ról	1942. sz.	vegyes „ „	8 „ 23 „
Bécsből	909. sz.**)	személyv. „	9 „ 39 „
Broodról	1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	„ „ d. u.	4 „ 10 „
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes „ „	5 „ 50 „
Budapestről	1902. sz.	gyors „ este	8 „ 5 „
Bécsből	8712. sz.	vegyes „ „	7 „ 56 „
Broodról	1909. sz.	személy „ éjjel	11 „ 02 „
Mohácsról	„	„ „ reg.	8 „ 01 „
„	„	„ „ k d. e.	11 „ 18 „
„	„	„ „ d. u.	5 „ 50 „
„	„	Tv. szsz. éjjel	11 „ 02 „

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Lapfőigazgató: SZAUTTER GUSZTAV
Feladó szerkesztő: PLEININGER FERENC
TAJTS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

794. számhoz.

1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróságnak 1897. évi 11753. számú végzésével Dr. Flóris Endre ügyvéd által képviselt, Obetkó Zsigmond telperes részére, Mangold Zsigmond és neje alperes ellen 71 frt követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 377 frt 10 kr-ra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósági 14273. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak alperes lakásán, **Pécsett, Nepomuk-utca 13. sz. alatt** leendő megtartására határidőül **1897. évi július hó 30. napján délelőtt 10 órája** tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok, felszerelések, ruhák s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécsett, 1897. évi július hó 17.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Ékszerész, órás és látszerész

Schönwald R.

Fenáll 1852. óta.

PÉCSETT.

Fenáll 1852. óta.

Legszebb brilláns és gyémánt ékszerek,
uri és női arany láncok,
legszebb és legfinomabb arany- és ezüst-órák,
ezüst evőkészletek és disztárgyak,
finom arany karláncok és jeggyűrűk,
uri és női gyűrűk.

Brilláns, opál, corall és granát nyakfüzerek,
francia salon, iroda és ébresztő-órák,
párisi látcsövek, hő- és légsulymérők,
legjobb arany, ezüst, állany és teknősbékacsont
szemüvegek és orrcsüptetők, legfinomabb kristályüvegek és hegyjogecekkel,
egyéb optikai cikkek főraktára.

Minden e szakba vágó javítások a legjobban készítettnek.

A tisztelt közönség különös figyelmét felhívom a következő valódi és legjobb francia és angol china-ezüstből készült

alkalmi ajándék-tárgyakra,

melyek meglepő csinos, tartós készítésök és jutányosan számított áruk által kitűnnek:

Valódi és china-ezüsttel díszített Fayence virág- és gyümölcs-tartókat, asztali állványok, gyertyatartók, gyümölcs és kenyér-kosarak, kávé-, thea és mocca-servicek, legujabb angol cognac-servicek rendkívül elegáns és tartós kivitelben, cukor-szelencék, dohány-dobozok, írőkészletek, Sandwich-tálcák, evőkészletek, cukortartók, vajkészletek, serlegek, sörös poharak, sétabotok stb.

Vésnöki munkák praecisen készítettnek.

Egy tetszés szerinti monogramm étszerekben drbja	20 kr.	Üzleti vagy egyéb pecsétnyomok tetszés szerinti szöveggel és nagyságban	1 frt 50 kr.
Egy betű vésés	2 kr.		
Cimeres pecsétnyomó	2 frt 50 kr.		

A nálam vett tárgyagnál bármily monogramm vagy egyéb vésés nem számíttatik fel.

CSUKÁS ZOLTÁN épület-, horgany és mű-bádogos

Pécsett, király-utca 28. szám, a „pánczéloshoz.”

Ajánlja saját készítményü
legjobb szerkezetü
jégszekrényeit,

valamint erős

fürdőkédjait,

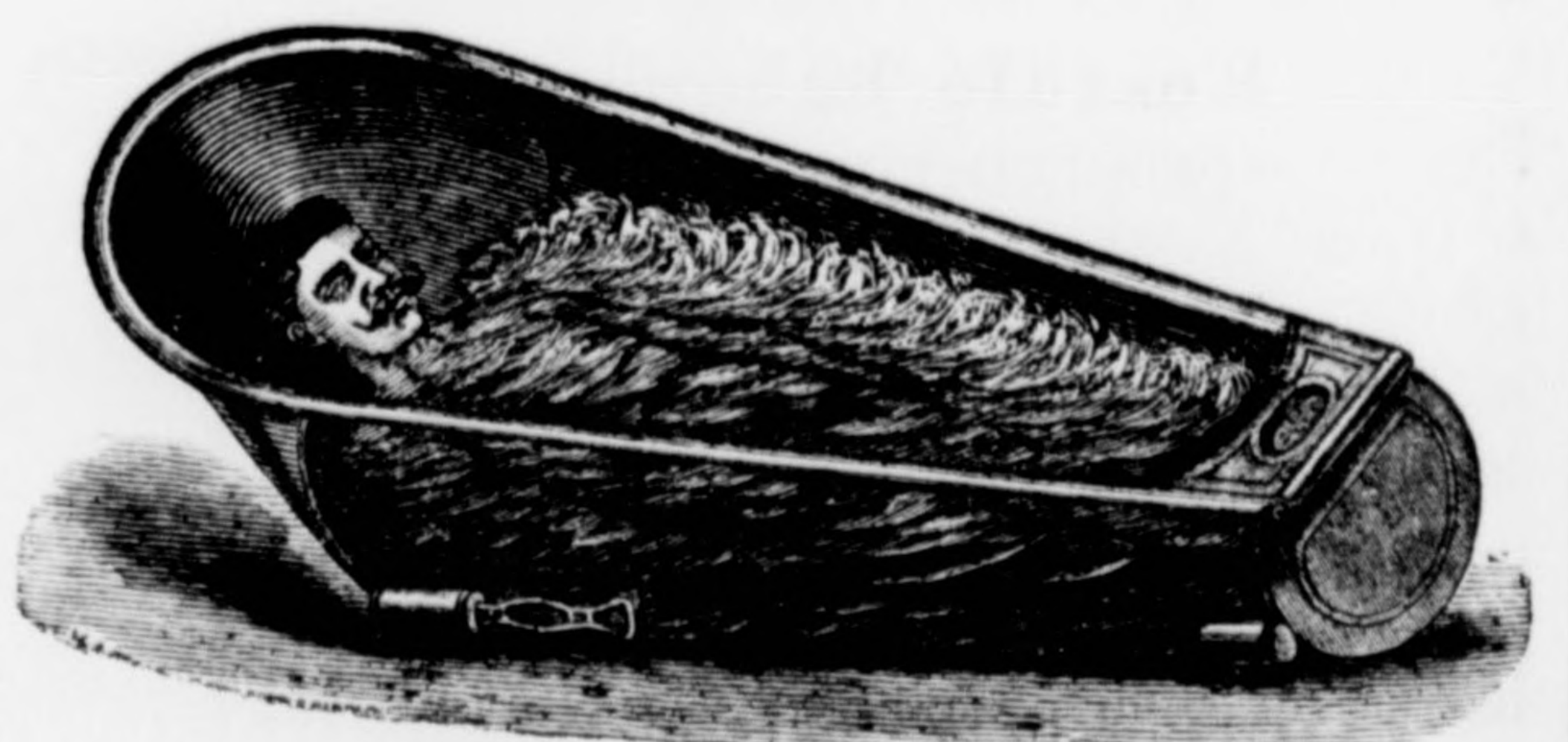
vizvezeték és fürdőberendezéseket,

szagtalan angol closettek

fömlállítását, nagy vá-
lasztéku

konyhaber endezéseit:

Tető- és toronyfedések,
tetőcsatornák és czink-
ornamentikai munkák,

csatorna- és bádogtető javítások és festések a legolcsóbb áruk mellett elvállaltatnak
(Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.)